

**Priekšsēdētājas R. Metsolas piezīmes neoficiālajā Eiropadomes sanāksmē,
kas notika 6. oktobrī Granadā**

Pateicos un sveicu jūs visus šajā rītā!

Šodien vēlos pievērsties dažām galvenajām problēmām, ar kurām saskaramies, un tam, kā Eiropas Parlaments var palīdzēt to risināšanā.

Migrācija joprojām ir viena no Eiropas visaktuālākajām problēmām. Paiet vēlēšanas pēc vēlēšanām, bet tas vēl arvien ir viens no jautājumiem, kas visvairāk satrauc Eiropas pilsoņus visās dalībvalstīs. Tomēr gadiem ilgi mums nav izdevies panākt pietiekamu progresu, lai atrisinātu šo problēmu. Tagad esam nonākuši līdz risinājumam šī strupceļa pārvarēšanai. Priekšlikums spēj attaisnot cilvēku cerības, neliekot viņiem ieņemt galējas vai ekstrēmas pozīcijas. Tas ir priekšlikums, kas aizsargā mūsu robežas un ir taisnīgs pret tiem, kam vajadzīga aizsardzība, stingrs pret tiem, kam tā nav vajadzīga, un asi vēršas pret noziedzīgajiem tīkliem, kas uzbrūk visneaizsargātākajiem. Vai šis priekšlikums ir perfekts? Protams, ka nav.

Taču vairāk nekā jebkad līdz šim esam pietuvinājušies risinājumam, un tikai pusgadu pirms mūsu pilnvaru termiņa beigām varam panākt vienošanos par Patvēruma un migrācijas paktu.

Kompromiss ir mūs virzošais spēks. Kompromiss nebūt nav slikts vārds.

Eiropas Parlamenta apņemšanās pabeigt šajā lietā nepieciešamo dokumentu kopuma izstrādi joprojām ir nelokāma. Mēs nevaram pieļaut, ka šīs debates dominē vēl vienā Eiropas vēlēšanu kampaņā un polarizē cilvēkus, vienlaikus paši nepiedāvājot likumdošanas instrumentus problēmu risināšanai.

Ja vien ir politiska griba, pastāv arī risinājuma iespēja. Mēs to pieredzējām pandēmijas laikā un tad, kad iestājāmies pret Krievijas nelikumīgo iebrukumu Ukrainā. Tāpat mēs arī risinām klimata problēmas, atsakāmies no Krievijas energoresursiem, nosakām globālus standartus digitālajā nozarē un liekam pamatus turpmākajiem gadiem.

Pēdējos gados esam paveikuši lietas, ko daudzi uzskatīja par neiespējamām. Mēs to varam paveikt vēlreiz.

Mēs apvienojāmies, lai mūsu Savienība kļūtu spēcīgāka, patstāvīgāka un ietekmīgāka nekā jebkad agrāk.

Pasaule mainās, un arī mums ir jāpielāgojas un jāmainās tai līdzī. Mums jāturpina censties, lai mūsu Eiropā visiem būtu vienlīdzīgas iespējas, lai visi būtu vienlīdzīgi drošības un drošuma, labklājības, cieņas un darbvietu pieejamības ziņā, lai tā būtu vieta bez atšķirīgiem piekļuves līmeņiem, kurā ikviens var pilnībā īstenot savu potenciālu. Tas nozīmē atrast tādus risinājumus tālākai virzībai, kas būtu nozīmīgi gan jaunajai paaudzei, gan nākotnes eiropiešiem un jaunām Savienības dalībvalstīm.

Paplašināšanās ir visspēcīgākais Savienības ģeopolitiskais instruments. Jo īpaši šajā jaunajā ģeostratēģiskajā vidē paplašināta ES, kas balstīta uz skaidriem mērķiem, kritērijiem un nopelniem, ir skaidrs ieguldījums miera, drošības, stabilitātes un labklājības veicināšanā Eiropas kontinentā. Tas ir process, kura rezultāts ir ieguvums visām iesaistītajām pusēm.

Tāpēc Eiropas Parlaments aicināja piešķirt Ukrainai un Moldovai ES kandidātvalsts statusu. Šis statuss šīm valstīm sniedz skaidru Eiropas perspektīvu un spēcīgu stimulu demokrātisko reformu virzīšanai. Īss pārskats par pēdējiem 20 gadiem var ilustrēt paplašināšanās pārveidojošo spēku. Tāpēc mēs vēlamies līdz gada beigām spert nākamo soli, ja šīs valstis tam būs gatavas.

Tagad mums no vārdiem jāpāriet pie darbiem. Mums viņu mērķi ir jāaskaņo ar mūsu spēju un vēlmi mainīties. Mums ir jāsāk īstena diskusija par ES apguves spēju un iekšējām reformām. Tas jau sen bija nepieciešams. Šīs valstis būs gatavas pievienoties, un arī mums jābūt gataviem. Nevienu problēmu neatrisināsim, ja turpināsim to pastāvīgi atlikt.

Tāpēc mums visiem būs jāturpina šī diskusija kā viena no svarīgākajām darba kārtības prioritātēm arī nākamajā pilnvaru termiņā. Pēc tam katras kandidātvalsts ziņā būs smagais darbs pievienošanās kritēriju izpildei. Ir jāpieliek patiesas pūles, lai atrisinātu visas esošās divpusējās domstarpības. Protams, katrai kandidātvalstij ejams savs ceļš. Savās prasībās piekāpties nedrīkstam, bet mums arī jābūt gataviem. Ja mēs visiem liekam gaidīt, nevajadzētu būt pārsteigtiem, ja mūsu radīto tukšumu aizpilda kāds cits.

Paplašināšanās nozīmē lielāku stratēģisko autonomiju, tāpat kā mūsu mērķiem atbilstošs budžets.

Attiecībā uz mūsu priekšlikumu par budžeta pārskatīšanu: līdzekļi ir ierobežoti. Pandēmija, iebrukums Ukrainā, dabas katastrofas un dzīves dārdzības krīze ir radījusi negatīvas sekas. Augošās procentu likmes ir palielinājušas mūsu *NextGenerationEU* aizņēmumu izmaksas. Tā visa rezultātā ES budžeta iespējas izmantotas jau teju maksimāli.

Un mums ir pienākums reaģēt.

Pēdējos gados pasaule ir mainījies līdz nepazīšanai, un līdz ar to ir mainījušās arī mūsu prioritātes.

Domāju, ka mēs visi esam vienisprātis par to, ka mums ir vajadzīgi lielāki resursi, lai risinātu migrācijas jautājumu un turpinātu ilgtermiņā ilgtspējīgi atbalstīt Ukrainu.

Turklāt mēs visi uzskatām, ka ir ātri un efektīvi jāatbalsta dabas katastrofu skartās dalībvalstis. Kad tām visvairāk nepieciešama Eiropas palīdzība, mums jābūt gataviem.

Un attiecībā uz mūsu konkurētspēju mums ir ar darbiem jāapliecina savi solījumi — tādā veidā mēs veidojam reālu un ilgtspējīgu ekonomikas izaugsmi, kas ir nepieciešama mūsu mērķu sasniegšanai.

Mēs esam prasmīgi rīkojušies, pārdalot jau esošos līdzekļus. Taču turpmāk mums ir jāprecizē, ko tas nozīmē. Cilvēkiem nebūs viegli pieņemt, ja pieļausim, ka mūsu aizņēmumu izmaksas samazina vai pat pilnībā iztērē tādām programmām paredzētos līdzekļus, kas padara mūs konkurētspējīgus un no kurām mūsu pilsoņi gūst tiešu labumu, piemēram, *Erasmus* un “Apvārsnis”.

Šonedēļ mēs atzīmējam 33 gadus kopš Vācijas — un līdz ar to Eiropas — atkalapvienošanās. 1990. gadā cilvēki to sauca par īstu brīnumu. Man tas šķiet nevis brīnums, bet gan politiķu un diplomātu spēja rast risinājumus. Eiropas mērķis ir rast politisko gribu pārvarēt šķietami

neiespējamās pretrunas un atšķirības, kā arī rast veidus, kā virzīties uz priekšu ar mērķi mainīt dzīvi, atrisināt paaudzēm ilgušus ģeopolitiskus samezglojumus un mainīt vēstures gaitu.

Neatkarīgi no tā, vai tas attiecas uz migrāciju, mūsu daudzgadu finanšu shēmu vai paplašināšanos, mums atkal ir vajadzīga kaut daļa no toreizējās ticības.

Eiropas Parlaments ir gatavs. Gatavs paust mūsu iedzīvotāju viedokli un nodot viņiem vēstījumus. Gatavs sniegt savu ieguldījumu, lai ES pilsoņus iesaistītu. Jo tas ir vienīgais veids, kā nodrošināt, ka mūsu reformas vainagojas panākumiem.